

Szörnyen repül az idő! – vélik az Udvarhelyi Fiatal Fórum tagjai, akik idén huszadszor hozzák tető alá a legfiatalosabb politikát, vagyis a diákpolgármester-választást.

Fotók: UFF

A Székelyudvarhelyi Diáknapok már több mint hagyomány és - bár a húsz év alatt voltak hullámvölgyek is - fontossága és értéke mára sem csökkent.

Határon túli inspiráció

Bár idén sokan huszadjára szemlélik a programot, talán kevesen tudják honnan jött a Diáknapok ötlete. **Nagy Pál** a kezdetektől jelen van a diáknapos stábben, tőle tudtuk meg a rendezvény teremtéstörténetét. **A sztori 1992 őszén kezdődött,** egy békéscsabai kiránduláson.

Székelyudvarhelyről több fiatal is a magyarországi városban kirándult és - bár nem volt kimondott céljuk az ötletgyűjtés - az éppen akkor zajló *Garabonciás Napok* kapóra jöttek. Udvarhely ifjúsági élete akkoriban finoman szólva is kaotikus volt, a

SzISz

-ből

Polisz

-szá alakuló, majd

UFF

-ba forduló diákszervezet első lépéseit tette, aminek határozott lökést adott a határon túlról érkező ötlet.

Bár a csabaiak váltig állították, hogy legalább egy évre van szükség egy ilyen kaliberű rendezvény megszervezéséhez, a fiatal uffosok úgy gondolták, **ennél jobbat is tudnak** és nem várnak a következő őszig az első Diáknappal. Így '93 tavaszán már csődülhettek a fiatalok, megvolt az első nekik is.

Nagy szerint már a kilencvenes években is értékes rendezvény volt az egyhetes Diáknapok, és nemcsak azért, mert olyan zenekarokat hoztak el Székelyudvarhelyre, akik korábban nem jártak

Erdélyben (lásd: *Kispál és a Borz*, *Takáts Tamás Dirty Blues Band*), hanem a közösségkovácsoló ereje miatt is.

A kemény mag már az első tavaszon kialakult és vitte a rendezvényt éveken át. Először a békéscsabai rendezvényt helyiesítették, majd az évek során sokat gazdagodott is a program. Ha a helyzet úgy kívánta, el is vettek belőle, de sok esemény, mint például a diákpolgármester-választás, vagy a Nap fia, Hold leánya vetélkedő a mai napig szerves részét képezik a rendezvénynek.

□

Az első évek

Kissé rácáfolt az udvarhelyi diákrendezvény arra a mondásra, miszerint minden csoda három napig tart. A Diáknapok **egészen a kilencvenes évek végéig tartotta fontos szerepét**, játszi könnyedséggel mozgató meg több száz fiatalt. Ahogy

Szabó Attila

egykori diákpolgármester fogalmazott: bárhol összeverték két fedőt, tömegek érkeztek.

{youtube}TpcomOiBqa4{/youtube}

A Digital 3 Televízió Idődoboz adása is megemlékezett az 1993-1998-as Diáknapokról

Attila szerint az első néhány alkalommal a sikerhez jócskán hozzájárult az is, hogy a kommunizmus lejárta után **a magát szabadabbnak érző diákság bármire vevő volt**. Akkoriban még nem volt akkora piaci kínálat, mindent bevett a fiatal gyomra.

Jó példa lehet erre a Gimi '95-ös győzelme a választásokon. Az első két megmérettetésen alulmaradt a Tamási Áron Gimnázium és már nagyon szerettek volna győzni. Addigra a *Kopó Blues Band*

szekere beindult, ezért a sulis Szabó Attilát, a zenekar énekesét indította a diákpolgármesteri székért. Ez jó döntésnek bizonyult: a kis komolysággal és rengeteg fiatalos lendülettel töltött kampányban (amit a Kopó Blues Band

Hadd, hogy én legyek az

című szerelmes dala nyitott) a

Sörös Alapítvány

csapata megszerezte az első győzelmet a Giminek, az új diákpolgármester pedig

Ferenczy Ferenc

egy napját követhette végig.

Jakab Attila is korán csatlakozott a mozgalomhoz: 1993-ban még nyolcadikos kisdíákként hallották, hogy lesz egy ilyen, hogy Diáknapok, amit érdemes lenne megnézni. Mint akkor és most is sokan, az evő-ivó bajnokság bizonyult az egyik legvonzóbb programnak: „Jó volt nézni, bár **nyolcadikosként nem mertünk bemenni**, a kerítésen át figyeltük. Ekkor döntöttük el, hogy ebbe mi is be akarunk kapcsolódni” – meséli az első élményeket Jakab.

A csatlakozás nem is ment nehezen: Jakab a második, '94-es Diáknapokon már lelkesen asszisztált, egy évvel később pedig kezdő zenészként fel is lépett a *Rock Performansz* néven futó zenei eseményen. Még egy év és '96-ban már ő szervezte azt.

□

Hullámvölgyből újra a csúcsra

Ahogy közeledett az ezredforduló, úgy **kezdett kicsúszni a talaj a szervezők alól**: Nagy Pál szerint egyre kevésbé kaptak fogódzkodót az ifjúsági élet szervezésén, nem tudták mi újat lehetne behozni a Diáknapokba.

diákpolgármesterek közülük az egyikben az UFF szerepének, ha az igazságot nézzük, úgy

Politikusgyár vagy buli?

Sokak szerint a diákpolgármesterség, a kampány és minden, ami ezzel jár, annyit tesz, hogy a diákok **kicsiben játsszák el a nagyok dolgát**. A közéleti szerepvállalásról és az egész esemény ilyenfajta jellegéről megoszlanak a vélemények.

Nagy Pál szerint **a Diáknapok egyik fő célja volt a közéletre nevelés**. Szerették volna, ha a jelöltek, a kampánystáb és mindazok, akik bekapcsolódnak, közéleti szerepet is vállalnak a későbbiekben. Az UFF egykori elnöke szerint a polgármesterek nem voltak partnerek ebben: az uffosok szerették volna, ha a diákpolgármester kap egy kis betekintőt a polgármesteri munkába és nem merül ki a titulus egy rövid bemutatóban vagy egynapos találkozásban.

A statisztika egyébként azt mutatja, hogy a diákpolgármesteri cím nem túl erős motiváció a későbbi közéleti szerepvállalásra: **a kis-polgármesterek közül egy sem választott ilyen pályát a későbbiekben**.

Jakab Attila szerint ez nem is probléma, a fontos az, hogy a diáknapok és az ifjúsági életben való aktív részvétel segítettek

nekik, hogy ráérezzenek a közösség erejére. Ezen kívül az is egyértelmű volt mindenki számára, hogy **a politikusok tanulhatnak némi fair-playt a diákoktól.**

Szabó Attila, mint egykori diákpolgármester egy nagyon egyszerű tanáccsal látta el a mostani résztvevőket: vegyék lazára, ne görcsöljenek és érezzék jól magukat.

Legális lett az intim torna

Vass Orsolya, az UFF alelnöke az idei, huszadik Diáknapokkal kapcsolatosan árult el néhány részletet. Megtudtuk többek között, hogy **mintegy harminc szervező kapcsolódott be önkéntesként a munkába**, a kampánystábok összesen további húsz fővel bővítik a létszámot.

Idén négy iskola, a *Tamási Áron Gimnázium*, a *Baczkamadarasi Kis Gergely Református Kollégium*, a *Kós Károly Szakközépiskola* és a *Benedek Elek Pedagógiai Líceum* csapatai mérkőznek meg. Az, hogy kevesebb iskola jelentkezett, egy, az évek során kialakult szokásnak tudható be, miszerint a diákpolgármester a tizenegyedikesek közül kerül ki.

Orsolya elmondta, volt olyan diák, aki szívesen részt venne jövőre a kampányban, akár jelöltként is, de **mivel most tizedikes, ezért egyelőre kihagyja.** Az is jellemző, hogy a négy jelentkező iskolában működik aktívan diáktanács, ez is elősegíthette a jelentkezést.

